मधस्य सत्यस्य सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्सत्ये तेज्ञोमयोऽमृतमयः पुरुषो यद्यायमध्यात्म७ सात्यस्तेज्ञोमयोऽमृत॰ ॥ १३॥ इदं मानुष७ । सर्वेषां भूतानां म-धस्य मानुषस्य सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्मानुषे तेज्ञोमयोऽमृतमयः पुरु-षो यश्चायमध्यात्मं मानुषस्तेज्ञोमयोऽमृतः ॥१३॥ श्रयमात्मा । सर्वेषां भूतानां मधस्यात्मनः सर्वाणि भूतानि मधु यश्चायमस्मिन्नात्मिन तेज्ञोमयोऽमृतमयः पुरुषो वश्चायमात्मा तेज्ञोमयोऽमृतमयः पुरुषोऽयमेव स योऽयमात्मेद्ममृतमिद् ब्रव्होद्ध सर्वम् ॥ १८॥ स वाज्ययमात्मा । सर्वेषां भूतानामधिपतिः सर्वेषां भूताना७ राजा तख्या र्यनाभी च र्यनेमी चाराः सर्वे समर्पिता व्वमेवास्मिन्नात्मिन सर्वे प्रा-णाः सर्वे लोकाः सर्वे देवाः सर्वाणि भूतानि सर्वेऽरुतऽग्रात्मानः समर्पिताः ॥ १५॥ उदं वे तन्मधु । द्ध्यु ॥ यविणोऽश्विभ्यामुवाच तद्तद्षिः पश्यन्नवोचत् तदां नरा सनये द्रध्स उग्रमाविष्कृणोमि तन्यतुन वृष्टिम् द्ध्यङ् क् यन्मधायवणो वामश्यस्य शोर्त्वा प्र यदीमुवाचिति ॥१६॥ इदं वै तन्मधु । द्ध्यङ्गायवणोऽश्विभ्या-मुवाच तद्तद्षिः पश्यन्नवोचत् ग्रायवणायाश्विना द्धीचेऽश्य७ शिर्ः प्रत्येर्-यतम् स वां मधु प्रवोचदृतायन्वाष्ट्रं यद्स्राविषक्चं वामिति ॥१७॥ इदं वै तन्मधु । द्धाः यावणोऽश्विभ्यामुवाच तदेतदृषिः पश्यन्नवोचत् पुरश्चन्ने द्विपदः पुरश्चक्रे चतुष्पदः पुरः स पन्नी भूवा पुरः पुरुष ऋाविशदिति स वाज्अयं पु-रुषः सर्वामु पूर्षु पुरिशयो नैनेन किं चनानावृतं नैनेन किं चनामंवृतम् ॥१६॥ इदं वे तन्मधु । द्ध्युः विषाोि श्विभ्यामुवाच तद्तदृषिः पश्यन्नवोचत् द्वप७-द्वपं प्रतिद्वपो बभूव तद्स्य द्वपं प्रतिचत्तणाय उन्द्रो मायाभिः पुरुद्वप इयते युक्ता क्यस्य क्र्यः शता दशत्ययं वे क्र्योऽयं वे दश च सक्स्राणि बक्र्नि चानलानि च तद्तद्रकापूर्वमनपर्ममलर्मबाक्यमयमात्मा ब्रक्स सर्वानुभूरित्य-नुशासनम् ॥११॥ अय वध्शः । तद्दं वयधः शौर्पणाच्याक्षीर्पणाच्यो गौतमाद्रौ-